

מתניתין, "לוקין שמונים משום לא תענה וגו' ומשום ועשיתם" וגו'. ולעיל ברישא הנוסח הוא: "שלא השם המציאן לידי מכות מציאן לידי תשלומין", אבל הכא צנייהם הוא חיוב מלקות ולכן נקטה המשנה נוסח אחר.

רש"י [ד"ה שכן קנס], "וכל קנס חידוש הוא ומחידוש לא ילפינן לממונא", עי' פורת יוסף, והרה"ג ר' יוסף קליין שליט"א העיר מה כוונת קדשו של רש"י צמס"כ "כל" קנס חידוש הוא, [וצשלמא צלשון קדשו של רש"י צקידושין צדף ג' ע"ב עי' משנ"ת לעיל בשיעור יוס' ג', אבל הכא ז"ע].

והרה"ג ר' נחום הכהן שטורן שליט"א העיר, דלכא' ה"ה קנסא מקנסא היאך אפשר למילף הרי מחידוש לא ילפינן, [והוסף הרה"ג ר' אליעזר גינסברגר שליט"א, דצשלמא לולא ד' רש"י היה אפ"ל דכללל הוא דלא ילפי' ממונא מקנסא ולאו משום דקנס הוי חידוש, אבל לפ"ד רש"י ז"צ].

גמרא, "ורבנן האי לא תענה ברעך עד שקר מאי דרשי ביה". הא דלא מקשינן הכי על כל לאו שאין בו מעשה, עיין פנ"י.

דף ה' ע"א

גמרא, "ממון מצטרף מלקות לא מצטרף". עיין צית הלוי עה"ת לפ' צשלמא ד"ה חרפה צצרה לצי וכו' עי"ש.

אי"ז משום דצסתמא הלואתו היא על ל' יום, כ"א דיסודו הוא דין תורה בכל הלואות דעד ל' יום אי"ז לתצטע, וכדילפינן לה צמכות דף ג' מקרא דקדשה שנת השצט שנת השמטה יש שמטה אחרת שהיא כזו ואיזו זו המלוה את חצירו סתם שאינו רשאי לתוצטע צפחות משלשים יום, וא"כ יסוד דינו הוא גזיה"כ בכל הלואות שאינו רשאי לתצטע, וזהו שכתב הרמב"ם דרך מדין תנאי ממון הוא שנשתנה דין זה, יעוי"ש בכל דצרו הקדושים.

גמרא, "וא"ר יהודה אמר רב הפותח בית הצואר" וכו'. צציאור שיטת רש"י צהך סוגיא עי' ריטב"א.

דף ד' ע"א

אח"כ 5056804

יום ה' כ"ה טבת תשס"ג
גמרא, "וא"ר יהודה אמר רב חבית מלאה מים שנפלה לים הגדול" וכו'. צשיטת רש"י צסוגיין, עי' רמב"ן ריטב"א ומאירי, ועי' פנ"י וערוך לנר.

גמרא, "תנ"ה חבית מלאה יין וכו' חיישינן לשלושה לוגין שאובין" וכו'. לכא' הא ציין לא מהני אפילו צחינן שאובין, [א"ה, עי' מהר"ם, ועי' יעב"ץ, רש"ש, מרא"כ וחש"ל].

גמרא, "קמ"ל" וכו'. לא נתבאר מדוע צאמת לא נוקי תרומה אחזקיה, [ועי' צרכת צצרהס].

פרק אלו הן הגולין

כלל למי שהוא מסויים, ולשום איזו מטרה, רק זרק אצן לאויר ופגע צאדם והרגו, [הערת הרה"ג ר' יונה שטול שליט"א], [א"ה, לפו"ר הלא ע"ז מצואר צמתני דף ח' ע"א שחייב גלות, ול"ת].

זה לשון קדשו של הרמב"ם צריש פ"ו: "שלושה הם ההורגים צלא כוונה: יש הורג צשגגה והעלמה גמורה, וזהו שנאמר צו ואשר לא צדה, ודינו שיגלה לערי מקלט וינצל כמו צצארנו. ויש הורג צשגגה ותהיה השגגה קרובה לאונס,

יום א' ב' שבט תשס"ג
דף ז' ע"ב
תוס' [ד"ה אלא], עי' רמב"ן.

גמרא, "פרט למתכוין להרוג את הבהמה והרג את האדם" וכו'. ומצואר צרמב"ם דזהו שוגג הקרוב למזיד עי"ש.

שם העירו הלומדים שליט"א, למ"ד נתכוין להרוג אי"ז והרג אי"ז חייב, איך הדין צלא נתכוין